

SCHAMINÉE <<

Ontwikkelingshulp

In een commentaar op de onderhandelingen in het Cats-huis lees ik in de Volkskrant dat er brede steun bestaat onder onze vaderlandse bevolking om één miljard extra te bezuinigen op ontwikkelingshulp. Extra, want bij aantreden van het kabinet werd al eenzelfde bedrag weggesneden. De krant laat daarop de waarschuwing volgen dat Nederland als gevolg hiervan internationaal stevige reputatieschade zal lijden. Ik moet de zin tweemaal lezen. De woorden van Bill Gates hebben blijkbaar weinig indruk gemaakt. Het gaat niet om het lenigen van de ellende in de wereld, kindersterfte, nee het gaat om het voorkomen van stevige reputatieschade.

Mijn gedachten gaan terug in de tijd. Geheel onverwacht overleed vijftwintig jaar geleden Dick Thalen, kort daarvoor aangesteld als hoogleraar Tropisch natuurbeheer aan onze Wageningse universiteit. Vijftwintig jaar, maar ik ben het niet vergeten: de dubbele ontredding bij een aantal Afrikaanse studenten. Ze waren niet alleen hun inspirator kwijt, maar ook had hij hen in stilte, met eigen middelen, ondersteund. Veel korter geleden opende voormalig premier Balkenende het academisch jaar in Wageningen met een oproep aan de studenten om onze – eveneens voormalige – VOC mentaliteit als voorbeeld te nemen. Ook zwerft nog steeds een vraag van mijn jongste dochter door mijn hoofd, die ze jaren geleden stelde: 'Waarom, papa, zijn de mensen in arme landen zo arm en wij zo rijk?' Had ik moeten zeggen: omdat we die landen eeuwenlang hebben leeggeplunderd, beroofd, de mensen als slaven misbruikt en verhandeld, onze westerse waarden en normen opgedrongen? Ik vraag me steeds vaker af wie nu eigenlijk hulp behoeft, ontwikkelingshulp. **© Joop Schaminée**